

Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 68:

Forslag til folketingsbeslutning om opretholdelse af Narkotikarådet.

Af Karen Jespersen (S) m.fl.
(Fremsat 8/2 2002).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Henriette Kjær):

I beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet opfordres regeringen til at opretholde bevillingen til Narkotikarådet.

Forslagsstillerne finder, at Narkotikarådet har spillet en væsentlig rolle på stofmisbrugsområdet, og at Narkotikarådet med dets erfaringer, netværk og et uafhængigt sekretariat vil være et velegnet udgangspunkt for at brede indsatsen ud til andre målgrupper såsom hjemløse og prostituerede.

Regeringen er enig i, at Narkotikarådet gør et godt stykke arbejde, og at rådet har stor betydning for udvikling på stofmisbrugsområdet. Vi nedlægger derfor heller ikke rådet, fordi vi har noget imod det eller vi ikke mener, det har løst sine opgaver godt nok, men fordi det er et led i en omstrukturering. Indsatsen for stofmisbrugere skal også sikres fremover, men vi er ikke enige i, at det skal ske med udgangspunkt i Narkotikarådet.

Regeringen ønsker at forstærke det fælles ansvar for de svageste grupper i samfundet. Vi mener, der er behov for et råd, der ser på en samlet indsats over for alle de svageste grupper i samfundet. De allerhårdest belastede stofmisbrugere har som oftest en række tunge problemer, der rækker ud over selve misbruget, f.eks. i form af hjemløshed, psykiske sygdomme eller prostitution.

Kl. 19.00

Derfor vil regeringen nedsætte Rådet for socialt udsatte, som vi har diskuteret mange gange her i salen, og det vil på en mere helhedspræget

måde, end Narkotikarådet hidtil har haft mulighed for, kunne se problemstillingerne i et bredere og mere helhedspræget perspektiv.

I forvejen har vi Børnerådet, Det Centrale Handicapråd og Ældreforum, og med nedsættelsen af Rådet for socialt udsatte vil de svageste grupper også få deres eget talerør, og der vil være nedsat et råd for alle grupper på Socialministeriets område.

Med etableringen af Rådet for socialt udsatte vil regeringen arbejde for en sammenhængende, gennearbejdet og forbedret indsats for de svageste grupper i samfundet. Og det er da bestemt min agt, at den viden og ekspertise, der er i Narkotikarådet, også vil være at finde i Rådet for socialt udsatte.

Jeg mener, at regeringens forslag om oprettelse af Rådet for socialt udsatte vil dække behovet for et forum, der bredt yder en samlet indsats over for alle de svageste grupper i samfundet, og på den baggrund kan regeringen ikke støtte forslaget.

Hans Andersen (V):

Socialdemokratiet ønsker med dette beslutningsforslag at opretholde bevillingen til Narkotikarådet. Dette ønske begrundes bl.a. i rådets medvirken til en generel forbedring af forholdene for de svageste grupper i det danske samfund gennem de seneste 10 år.

Dette er en argumentation, som Venstre er helt uenig i. Det er derimod vores klare opfattelse, at forholdene for de svageste i vores samfund netop ikke er blevet forbedret tilstrækkeligt.

At Narkotikarådet har udført et godt og vigtigt stykke arbejde er der ikke tvivl om, men Venstre mener, at der er behov for et socialt råd, som har et mere bredt og helhedsorienteret syn på alle de svageste grupper i vores samfund. Det er netop kendetegnende for de mest belastede stofmisbrugere, at de som regel desværre også har andre sociale problemer som f.eks. psykiske eller fysiske problemer.

Venstre støtter derfor regeringens plan om at nedsætte et Råd for de socialt udsatte, som skal arbejde for en sammenhængende og helhedsorienteret indsats for de svageste grupper i samfundet. Venstre kan derfor ikke støtte nærværende beslutningsforslag.

Pia Kristensen (DF):

Dansk Folkeparti er enig med forslagsstillerne i, at indsatsen for de svageste grupper, herunder narkomaner, skal styrkes.

Narkotikarådet har spillet en væsentlig rolle og har ydet et vigtigt bidrag til indsatsen for narkomanerne. Det er vigtigt for os at markere, at vi ingen kritik har af rådets indsats, og at de erfaringer og resultater, der er høstet gennem årene, er værdifulde i det fortsatte arbejde omkring stofmisbrugere.

Når det er sagt, mener vi, at der er brug for en bredere indsats over for de svageste grupper, og vi er til enhver tid åbne over for nye metoder og modeller. Når vi bliver præsenteret for et forslag, vurderer vi det ud fra dets indhold og ikke, hvilke partibogstaver der pryder det.

Dansk Folkepartis holdning er i overensstemmelse med regeringens, når det drejer sig om at nedsætte et socialt råd for udsatte grupper. Vi ser det som en fordel, at repræsentanter for narkomaner, prostituerede, hjemløse, ja, alle indsatsområder er fysisk samlet i ét råd. Vi tror på, at det fremmer kommunikation og handling og vil give et mere varieret bud på, hvorledes vi kan styrke indsatsen for de svageste grupper i samfundet. Rådets medlemmer vil bestå af kvalificerede personer med en stor viden og indsigt på hver deres felt, og vi er ikke i tvivl om, at de vil yde en samlet indsats, både når det drejer sig om forebyggelse, akutte problemer og langsigtede løsninger.

Det er Dansk Folkepartis vurdering, at indsatsen over for de svageste varetages på bedste måde i et sådant forum. Så på den baggrund må vi afvise beslutningsforslag nr. B 68.

Charlotte Dyremose (KF):

Det Konservative Folkeparti har ligesom også de forudgående ordførere haft stor sympati for det arbejde, der er foregået i Narkotikarådet.

Vi mener, det er utrolig vigtigt at styrke indsatsen for de svageste i samfundet, derfor er vi også glade for, at det netop er det, regeringen lægger op til.

Kl. 19.05

Problemet for mange narkomaner er desværre ofte ikke kun narkoproblemer. De kan have mange andre problemer såsom prostitution, hjemløshed, psykisk sygdom osv.

Den slags problemer har vi brug for at lave en samlet indsats over for på tværs af de problemer, som den enkelte måtte have. Derfor er det vigtigt at få en samling af de funktioner, der er med til at følge udviklingen for de enkelte inden for flere problemer end bare deres narkoproblem.

Socialministeren har desuden garanteret, at ekspertisen fra netop Narkotikarådet også vil være at finde i Rådet for socialt udsatte, sådan at der også med Rådet for socialt udsatte vil blive taget et hensyn til narkomanerne, og vi vil forsøge at styrke indsatsen for dem såvel som for andre svage grupper i samfundet.

Derfor støtter Det Konservative Folkeparti regeringens forslag om Rådet for socialt udsatte. Og vi kan ikke støtte det herværende forslag.

Villy Søvnald (SF):

Da Narkotikarådet blev nedsat med virkning fra 1. januar 1995, befandt vi os i en ganske anden situation, end vi gør i dag, på misbrugsområdet og narkotikaområdet. Vi var i en situation med en på alle måder helt utilfredsstillende indsats over for stofmisbrugere – det drejede sig om antallet af behandlingstilbud, det drejede sig om nogle alarmerende høje dødstal, som stadig væk eksisterer; det drejede sig om et manglende forum til at koordinere viden og indsigt på det her.

Hvad er der sket siden da?

Der er sket det, at beløbene i kroner og øre i forhold til behandlingsindsatsen er firedoblet – jeg gentager: firedoblet. De er brugt til ambulante behandlingstilbud, de er brugt til døgnbehandling, de er brugt til væresteder, hvilket betyder, at vi i dag har langt flere afvænnede narkomaner, end vi nogen sinde har haft. Det er en positiv historie.

Narkotikarådet har uden tvivl spillet en positiv rolle på en række områder: i forhold til at rådgive både Folketing og regering, det er den rådgivningsmulighed, der nu kappes væk; i forhold til at følge med i udviklingen på misbrugsområdet, det er den mulighed, der nu kappes væk; i forhold til at følge indsatsen for forebyggelse og behandling, det er det, der nu kappes væk; i forhold til at udvikle strategier for det her område, det er det, der nu kappes væk; i forhold til at kortlægge misbrugets omfang, det er det, der nu kappes væk; i forhold til at sikre kontakten mellem de forskellige, der deltager på det her, det er det, der nu kappes væk.

Jeg vil godt sige til de fire forudgående socialordførere, at jeg tror, at højresiden i Folketinget bliver mødt med et råb af protest, når det her beredningsomfang går op for folk.

Jeg vil godt sige til dem, der har sagt, at regeringen jo virkelig vil tage sig sammen og gøre noget for de svageste grupper: Hvad er det faktisk, regeringen gør, som har indflydelse på de svageste grupper? Jeg vil bare nævne nogle få

eksempler: Stop for boligbyggeri var budskabet i dag til udmeldingen om, at kommunerne skulle have deres budgetter beskåret, væk med boligsociale rådgivere, væk med hovedparten af daghøjskolerne.

Det er småpenge til de udstødte. Selv om det lykkedes SF at få de 90 mio. kr. med i forbindelse med de forhandlinger, vi p.t. har om satspuljen, så er det mindre end halvdelen af det beløb, der de forudgående år er brugt på de her områder, som ikke regeringen kommer med, men som satspartierne kommer med.

Derfor er det simpelt hen det største optiske bedrag i danmarkshistorien, hvis det lykkes at præsentere det, der sker nu, som om man er optaget af de svage grupper og optaget af at gøre noget.

Det er det stik modsatte.

Man er i gang med at skrue ambitionsniveauet ned i et omfang, der gør, at vi overvejer, om ikke vi skal have afsat en mindre del af satspuljemidlerne til krisehjælp, når det går op for Dansk Folkeparti, hvor meget de er blevet snydt i forhold til deres forestilling om, at de her beløb vil betyde noget for udsatte grupper; men det er noget, vi overvejer.

Det her forslag kommer jo, fordi den nuværende regering ikke bryder sig om uafhængige råd, der kunne risikere at sige noget, som var i modstrid med, hvad regeringen gerne ville have sagt. Det er sådan set en forlængelse af den debat, der var i går om Lomborg på miljøområdet. Man håndplukker nogle folk, som man bryder sig rigtig godt om, i håb om, at man får nogle, der så vil rose regeringens initiativer.

Kl. 19.10

Det kan jeg godt forstå man gør. Der bliver meget brug for at få sådanne folk sat centralt.

Man kan heller ikke lide systematisk indsamling af viden. Det var det, der fremgik meget tydeligt af statsministerens nytårstale. Den slags viden bryder man sig ikke om, i hvert fald ikke, hvis den ikke lægger sig helt tæt op ad regeringens synspunkter.

Derfor skærer man et råd væk, der har spillet en helt central rolle i de forbedrede forhold, det trods alt er lykkedes at skabe på det her område. Derfor er det simpelt hen snyd over for offentligheden at præsentere det, der sker, som om det på nogen måde er bedre forhold for de her grupper.

Jeg frygter oprigtigt det stik modsatte. Nemlig at det vil være meget kort tid, inden det vil stå lysende klart for de mest udsatte grupper, vi har

i form af sindslidende, i form af misbrugere, i form af hjemløse, i form af prostituerede, i form af folk i alkoholbehandling, hvor langt der er fra de smukke ord, der bliver sagt, til den rå virkelighed, som desværre bliver konsekvensen af det.

Det er ærgerligt, og jeg tror ikke, det nytter, at man som i gamle dage slår budbringeren ihjel ved at skære de råd væk, der kan levere den kvalificerede kritik. Jeg tror, billedet vil stå så grimt og så rå, at det vil være tydeligt for enhver, hvad det her i virkelighedens verden drejer sig om.

Jeg skulle lige nå at sige også, at vi støtter forslaget; det samme skulle jeg hilse at sige fra Enhedslisten.

Formanden:

Ja, det er jo vigtigt.

Christian Brix Møller (RV):

Da fru Margrethe Vestager ikke kan være til stede, skal jeg på vegne af Det Radikale Venstre sige, at vi mener, at Narkotikarådet har ydet og yder en meget værdifuld indsats for at synliggøre narkotikaområdet.

Narkotikarådets værdifulde indsats er bl.a. kommet til udtryk deri, at rådet ikke alene stiller spørgsmål, som vi i Folketinget tager op og bringer videre i det parlamentariske arbejde, men også spørgsmål, som vi ikke tager op. Det er i sig selv en pointe, at det ikke er alle råd fra Narkotikarådet, vi følger, for Narkotikarådets arbejde sikrer belysning og debat af området.

Kvaliteten og berettigelsen af rådets arbejde tilskriver vi i Det Radikale Venstre i høj grad Narkotikarådets uafhængighed både i sekretariatsfunktionen og blandt Rådets medlemmer.

Det Radikale Venstre støtter forslaget om opretholdelse af Narkotikarådet.

Tove Videbæk (KRF):

I Kristeligt Folkeparti ser vi ikke på dette forslag med sådan et helt afgjort nej eller ja. Vi ved, at Narkotikarådet har gjort et stort stykke arbejde. De har koordineret viden; de har haft ansvar for udgivelse af det udmærkede blad Stof; de har rådgivet og de har vejledet. De har også spillet en væsentlig rolle bl.a. ved at styrke kontakten mellem de forskellige aktører på området.

Men på nogle områder har Narkotikarådet spillet deres politiske rolle for skarpt. Både formand og sekretariatsleder er gået ud med egne meninger og forsøgt sig som politiske lobbyister.

Det er en af de grunde, vi har til ikke sådan helt og fuldt at kunne gå ind for forslaget her.

Jeg vil dog tillægge, at Narkofølgegruppen og den faglige følgegruppe på hjemløse-, alkohol- og sindslidendeområdet jo ikke kan nedlægges og jo heller ikke bliver det, for de er sådan set oprettet af de partier, der står bag satspuljen, så de bliver jo ikke berørt ved nedlæggelsen af Narkotikarådet. Men vi står og vipper lidt og vil sådan ligesom overveje vores holdning under forløbet her.

Formanden:

Ordføreren for forslagsstillerne, fru Karen Jespersen.

Karen Jespersen (S):

Jeg synes ærlig talt, at det her er dybt pinligt og meget, meget beskæmmende. Det er efter min bedste overbevisning sådan noget, der er med til at skabe politikerlede.

Her har man for én gangs skyld et virkelig godt fungerende organ, hvor myndigheder og de, der berøres af et meget alvorligt problem, for én gangs skyld har kunnet finde ud af at kunne fungere sammen. Og så skal man høre den ene ordfører efter den anden og ministeren med stille sig op og rose det her og sige: Hvor er det godt, og hvor er det dog dejligt, at vi har haft det her velfungerende organ. Nu nedlægger vi det – uden at få for fem flade øre reel begrundelse for, hvorfor man gør det.

Kl. 19.15

Hvis det er rigtigt, at man gør det, fordi man siger, at så kan vi få et organ, der har en bredere målgruppe, er der overhovedet ingen grund til ikke at tage udgangspunkt i Narkotikarådet. Her sidder nogle af de mennesker, som f.eks. Preben Brandt, der har den allerbredeste berøringsflade med hjemløse, med udsatte grupper, også sindslidende. Man finder ikke noget menneske, der som Preben Brandt, der er formand for Narkotikarådet, har føling med hele det her område.

Når nu ministeren siger, at hun så frygtelig gerne vil have mennesker ind fra gaden, der har føling med de her mennesker, jamen så kan jeg nævne, at i Jyllands-Postens københavntillæg i dag, siger Nina Brünés, som i flere år har renset sår og givet omsorg til stofmisbrugere og hjemløse for Projekt Udenfor i København:

»Jeg er virkelig bekymret, efter at det er kommet frem, at Narkotikarådet sandsynligvis bliver nedlagt. Vi forsøger at være optimistiske.«

Jørgen Kjær, der er formand for BrugerForeningen, der jo netop tager sig af mennesker, der stadig væk er på metadon, beklager også dybt, at det bliver nedlagt. Han har jo selv været med og er altså en af dem, som ministeren også bedyrer, at hun sandelig vil arbejde sammen med. Han siger, at Narkotikarådet har haft tæt kontakt til både aktive og tidligere stofbrugere, og det er helt unikt, at vi har haft denne her mulighed for at blive hørt. Men lad os dog endelig få det her velfungerende organ nedlagt, så vi kan begynde forfra.

Så bliver der sagt, at den ekspertise, der er i det her råd, stadig væk vil blive brugt i det nye råd. Jamen hvilken ekspertise, hvem er det? Når de nu faktisk er samlet ét sted, hvorfor så ikke tage udgangspunkt i det? En del af ekspertisen ligger jo i sekretariatet, som netop er uafhængigt og et helt særligt sekretariat, og den ekspertise kommer jo i hvert fald ikke med. Man kan jo få en skummel mistanke om, at det her også hænger sammen med, at man har fjernet nogle stillinger i departementet, og så er det jo en måde at fastholde nogle stillinger på, at man flytter sekretariatet ind i departementet.

Jeg vil godt se, hvordan embedsmænd skal forvalte den dobbeltrolle, der er, f.eks. hvis man siger som Narkotikarådet i dag, at de går ind for fri heroin til visse stofmisbrugere, og så samtidig skal betjene en minister, der er imod det. Det tror jeg ikke at man kan forlange af noget menneske, selv om det er nogle udmærkede og fortræffelige embedsmænd, der er i Socialministeriet.

Så den dér med, at det bliver åh så uafhængigt, tror jeg heller ikke et øjeblik på. Og det vil sige, at den ekspertise, der er i det sekretariat, der er i dag, altså også går fløjten.

Så synes jeg også, at der er et andet problem ved den model, som regeringen har fremlagt, og det er, at det er to helt forskellige funktioner, der bliver blandet sammen. Der er et råd, som kan være rådgivende over for minister og Folketing, og det er fint og udmærket, og det er den måde, Narkotikarådet fungerer på, og der kunne man så også passende netop udvide målgruppen.

Det at lave et LO og et talerør for de udsatte grupper er også en glimrende idé, det har der også været arbejdet på i flere år, og det er fint, at man nu siger, at man vil lave et landsdækkende talerør. Men så er det da formynderi af værste skuffe, som jeg overhovedet ikke fatter at Dansk Folkeparti kan gå med til med det, de tidligere har sagt om den her slags initiativer, at man så

kommer med dette her. Hvis der er noget, der ligger i begrebet hattedamer, så er det jo netop det her med, at velmenende borgere, der ikke har for fem flade øre føling med, hvad der rører sig ude blandt befolkningen, kommer og siger: I trænger da vist til et talerør, kære venner. Det skal vi nu komme her fra regering og Folketing og lave for jer, så håber vi sandelig, I bliver glade for den måde, vi gør det på.

Hvis man virkelig mente det, gav man de mennesker den mulighed, og så stillede man administrativ hjælp og penge til rådighed, sådan at de kan gøre det. Men her bliver det altså blandet sammen, og når det passer ministeren at fremhæve den ene funktion, så sker det, og når det passer ministeren at fremhæve den anden funktion, så sker det.

Til sidst vil jeg også gerne beklage, at man har valgt at gribe det her an på en måde, som jeg oplever som et brud på mange års forsøg på samarbejde og konsensus på det sociale område. Det har været grebet an på den måde, at de socialpolitiske ordførere ikke har været indkaldt, ikke har været hørt, ikke er blevet spurgt. Vi har fået at vide sådan lige i forbifarten, at hvis vi har et navn, er vi da velkomne til at komme med det. Men det er jo ikke det, det handler om. Det handler om at sige: Hvad ligger der i, at det er uafhængigt, hvad er det for et kommissorium, hvordan skal det her gribes an?

Kl. 19.20

Vi har så sent som i forbindelse med satspuljeforhandlingerne tilbudt ministeren et forlig, sagt, at vi meget gerne vil være med til at lave det her, men det skal åbenbart partout køres igennem alene af regeringen og regeringens støttepartier. Det synes jeg varsler meget ilde for, hvordan det her samarbejde i øvrigt skal fungere.

Så jeg må beklage meget dybt og ser det her som et symbol: at man for at hygge sine egne politiske kartofler altså nedlægger noget meget velfungerende, som alle, inklusive dem, der vil nedlægge det, er enige i fungerer godt.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu har vi haft debatten om Rådet for socialt udsatte så mange gange, at det egentlig ikke er det, der kalder mig herop, for den diskussion kan vi have mange gange, og vi kan have den igen og igen, men jeg ved ikke, hvor frugtbart det efterhånden er at blive ved med at tage den debat.

Men det, der kalder mig herop, er fru Karen Jespersens påstande om, at der er fjernet stillin-

ger i departementet. Nu bliver jeg nødt til at spørge, hvor fru Karen Jespersen har de oplysninger fra, for det er simpelt hen ikke korrekt. Der er ikke blevet fjernet en eneste stilling i Socialministeriet i selve departementet.

Enten taler fru Karen Jespersen mod bedre vidende, og det håber jeg ikke, og hvis ikke vil jeg gerne sikre mig, at den oplysning nu er taget til efterretning, for nu har jeg hørt det flere gange, og jeg har imødegået det, når jeg har hørt det i medierne, og det er ikke korrekt.

Den i øvrigt meget uforsonlige tone kan jeg ikke gøre noget ved, selv om jeg dog synes, at en opposition må respektere, at der er kommet en ny regering, der gerne vil gøre tingene på sin måde og har nogle visioner om, hvordan man vil sikre det her område.

(Kort bemærkning).

Karen Jespersen (S):

Så vidt jeg har forstået, er det sådan, at alle ministerier skal gennemføre nogle besparelser, og det betyder, at der forsvinder et antal stillinger. Det er rigtigt, at hvordan man så gør det i det enkelte ministerium, er jeg ikke klar over. Jeg er heller ikke klar over, hvordan det præcis foregår i Socialministeriet.

Men det er da mit klare indtryk, at antallet af stillinger bliver begrænset i ministeriet, og det er da klart, at når man så får et sekretariat, der ligger i ministeriet, betyder det forslag, som Finansudvalget har behandlet, så vidt jeg kan læse, at der forsvinder et antal stillinger fra departementet. Lige hvor de vil forsvinde fra, er jeg ganske rigtigt ikke klar over.

Men jeg må konstatere, at der forsvinder nogle stillinger, og at regeringens forslag til Finansudvalget betyder, at der bliver flyttet et antal stillinger ind i departementet.

Det kan altså ikke nytte noget, at man, fordi vi alle sammen snakker om, at vi gerne vil gøre det godt for de dårligt stillede grupper, så ikke kan tage en reel debat, når der faktisk er en reel uenighed. Derfor kan vi godt samarbejde på andre områder, heldigvis. Og det er da heldigvis også lykkedes. Det ser ud til, at det kan fungere, men derfor synes jeg stadig væk, at det her er et problem.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Den kontante tone i debatten skyldes for mit vedkommende en fantastisk indignation, som næsten vokser daglig i øjeblikket, over en rege-

ring, som på den ene side påstår, at når vi taler om nogle af de allermest svigtede grupper, vi har i det her samfund, så vil de få det bedre, samtidig med at enhver, der gør sig den umage at sætte sig ind i tal, ved, at den her regering yder en økonomisk indsats, der er langt, langt svagere end under tidligere regeringer, hvor jeg kritiserede, at indsatsen ikke var stærk nok.

Hvis vi havde en forbrugerombudsmand, der skulle vurdere politik, ville han gribe ind og sige, at det her er falsk varebetegnelse. Det er det største angreb mod de dårligst stillede levevilkår, vi har oplevet i mange, mange år, vi står over for.

Jeg betvivler ikke socialministerens gode vilje, men jeg betvivler efterhånden socialministerens evne til at forstå sammenhængen mellem ressourcer og så det, der kommer ud af det.

Den anden grund til vreden er ikke at møde et eneste argument fra ordførerne. Vi holder af jer, og vi synes, I har gjort det godt, derfor lukker vi jer. Det er politik, når det er rå magt, vi er vidne til lige nu.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 28. februar 2002, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 19.25
